

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 162. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149395584/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

IX

Und hab' ich einsam auch geweint,
So ist's mein eigner Schmerz.

Gothe.

I den sidste Tid havde *Otto* kun sjældent været hos Hr. *Bergers*. Con-
toirchefens Huus havde han ingen Interesse for. Familien viste ham al
Forekommenhed, al Fortrolighed. Hans Besøg bleve dog sjældnere.
Forretningssager førte ham just derhen en Dag.

Tilfældet eller Skjæbnen, som man kalder det, naar blot en Skygge
af Følger aabenbarer sig, vilde, at *Maren* skulde komme igjennem
Forværelset, idet *Otto* vilde gaae bort. Hun var den eneste af Damer-
ne, som var hjemme. Om tre Uger skulde hun igjen reise til *Lemvig*.
Hun yttrede, at hun ikke skulde kunne sige, hun meget tidt havde
nydt Hr. *Thostrups* Selskab.

»Deres gamle Venner interessere Dem ikke meer!» tilføjede hun
noget alvorlig. Ellers havde hun moret sig godt her i Byen, seet *Alt*,
paa de udstoppede Fugle nær, men der skulde hun hen imorgen. I
Theatret havde hun været sytten Gange, seet to Gange *Søvngjænger-*
sken, derimod havde hun ikke seet *Jægerbruden*, og den ønskede hun
især at see, for *Ulvesvælgets* Skyld. *Ovre ved Aarhus* var der et Sted i
Skoven, som de kaldte *Ulvesvælget*, det kjendte hun og nu vilde hun
see, om det lignede det paa Theatret.

»Jeg skal vel hilse *Rosalie* fra Dem?» spurgte hun tilsidst.

»De bliver her endnu i tre Uger,» sagde *Otto*, »det er altsaa endnu
for tidligt at tale om Afskeden.»

»De kommer her jo næsten aldrig,» svarede hun. »De har bedre Ste-
der! Baronens Søster seer Dem nok lidt oftere; hun skal være en
smuk og meget klog Pige; maaskee man snart tør gratulere?»

Otto blev blodrød.

»Til Foraaret vil De reise udenlands,» vedblev hun, »vi faae Dem da
ikke at see i Jylland, ja maaskee kommer De aldrig mere der! det vil
bedrøve den gamle *Rosalie*. Hun holder saa utroligt meget af Dem. I
alle de Breve, jeg her har faaet, vare Hilsener til Hr. *Thostrup*. Ja, jeg